

קרבו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה

ירל ע"י מוסדות "קרבו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות
בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

השותפות שלך

בכניית בניין הישיבה לנצח נצחים...
לשותפות חייבו: 03-9091313

גליון 602

פרשת כי תשא

21,000 עלוני שבת

מופצים כרחבי הארץ
הצטרף אלינו והפולנים יישו עד אליך! 03-9091313

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

אין יותר שלם מחצוי

זמני השבת

דה"ח	מוצ"ש	ר"ת
17:29	18:20	19:02
17:11	18:22	19:05
17:26	18:17	18:58
17:25	18:17	18:58

הלכה למעשה

אכילה ללא ברכה

שאל את הרב

קדושת התפילין

ביתנו החדש

מעצבת הרצון

מחכימים ברמה

תפילות בקברי צדיקים

הסור האישי

לפני שנים הייתי גר ביישוב בצפון הארץ, ושבת אחת התארחתי שבת בפתח תקווה אצל קרובים והם לקחו אותי לשיעור של כבוד הרב רפאל זר בשבת בצהריים. הוקסמתי מהרב ומהדרשה וברגע שיצאתי מהשיעור החלטתי שאני עוזב הכל ועובר דירה עם כל המשפחה לאזור של הרב, כדי להיות צמוד לרב ושם הילדים שלי יוכלו לגדול במוסדות חרדיים. מאז הרב מלווה אותי בכל צעד וברוך השם ביום כיפור זכיתי לתרום עבור אחזקת הלימוד בישיבת הרב בחודש שבט והחודש בתי סגרה וורט בשעה טובה. תודה לרב היקר.

שליחת טור אישי שלחו מייל karvenu1@gmail.com

לשלמות לא ישאף לעלות יותר, ותתפשט בקרבו מידת הגאווה הנוראה מכל, אך אם תמיד ירגיש חצוי, היינו שלא הגיע אל השלמות, יזכה למידה הטובה מכל המידות הטובות, מידת הענווה, וזוהי המידה שיכולה להכיל בקרבה את התורה, שאלה הם מידות הארון שהכיל בקרבו את התורה מידות חצויות. **הנה נראה איך מכנים רב גדול? תלמיד חכם גדול, או תלמיד חכם עצום, למה קוראים לו תלמיד חכם? מה הוא תלמיד? הרי הוא חכם, אם כן למה מכנים אותו בשם תלמיד? אלא זהו בדיוק העניין, כמה שילמד ויילמד, תמיד ירגיש את עצמו עדיין רק בגדר תלמיד, כאילו לו זו הפעם הראשונה בחייו שיושב ולומד, וכך אומר הפסוק "והיו הדברים האלה אשר אנוכי מצוון היום על לבבך". ולמדו מזה חז"ל, למה נאמר אשר אנוכי מצוון היום, וכי רק היום? אלא לומר לך, שבכל יום ויום יהיו דברי תורה בעיניך כחדשים, זאת אומרת, תמיד צריך האדם להרגיש צימאון לתורה, תמיד להרגיש חצוי, ולחפש בכל כוח את החצי החסר לו.**

וכך לגבי רב, הרב צריך להרגיש תמיד חצוי וחסר, ומהו החוסר? תלמידים, ללמד תורה לתלמידים לזכות את הרבים, על ידי התלמידים הרב מתעלה, שוהו הדבר הגדול ביותר ללמוד על מנת ללמד, בבחינת יותר משהעגל רוצה לינק, הפרה רוצה להניק, כמו שכשיש לפרה חלב בדדיה זה מציק ומכאיב לה, עד שיבוא העגל וינק ואז ירוחו לה, כך הרב צריך לחוש, שריבו התורה שנמצא בקרבו שואף לצאת החוצה, להעניק לתלמידיו תורה ויראת שמיים, נדע שבעבודת ה' החצוי הוא השלם. שבת שלום ומבורך.

פרשת השבוע, "כי תישא את ראש בני ישראל לפקדיהם, ונתנו איש כופר נפשו לה' בפקוד אותם, ולא יהיה בהם נגף בפקוד אותם זה יתנו מחצית השקל" וכ"ו. הבורא יתברך מצוה את משה, כשתרצה למנות את ישראל, לא תמנה אותם במניין כמו שמונים בדרך כלל, אלא תיקח מכל אחד מהם מחצית השקל, ואז תמנה את חצאי השקלים, ולפי מניין החצאים תדע את מניינם, ומדוע? כיוון שאסור למנות את ישראל וכמו שאומר הפסוק בהמשך ולא יהיה בהם נגף, פירוש כדי שח"ו לא יהיה בהם נגף. שלא ישלוט בהם עין הרע ח"ו.

והדברים מובנים, אך דבר אחד צריך ביאור, למה צווה השי"ת להביא דווקא חצאי שקלים, ולא שקלים שלמים? וכך גם בענין המידות שצווה הבורא יתברך לעשות את ארון הברית, שבו היו מונחים לוחות הברית, "ועשו ארון עצי שיטים, אמתיים וחצי אורכו, ואמה וחצי רחבו, ואמה וחצי קומתו" למה הכול חצוי? והתשובה היא. א. אדם צריך תמיד להרגיש עצמו שהוא עדיין חצוי, עדיין לא הגיע לשלמות, תמיד צריך לשאוף עוד ועוד, ואף פעם לא להסתפק במה שיש, לעלות עוד ועוד ביראת שמיים, במידות ודרך ארץ. ב. כל אחד ואחת מאתנו ידע שהוא חצוי, וחברו חצוי, וביחד זה שלם, אין שלמות בלי שאני משלים את חברי, וחברי משלים אותי, זהו יסוד גדול מאוד בעבודת ה' ובעבודת המידות, או חברות או מיתותא, [או חבר או מוות] על ידי החברים אנו משלמים את עצמנו, כך גם בעל ואישה, הבעל משלים אותה והיא משלמה אותו. וכן במידות ארון הברית, כיצודע ארון הברית רומז לתלמיד חכם, שהרי הוא נושא את התורה בקרבו, תלמיד חכם צריך לדעת שהוא חצוי, לא הגיע לשלמות, שהרי אם יחשוב שהגיע

מתוך הספר "שב ורפא לו"

להזמנות ספרי הרב: 03-9091313

פני רבנו

משקלתי? פאשר רואים מקום שהחיצוניות שבו משקעת והפנימיות אינה קצת, מרגישים חסר. לעמת זאת, פאשר נכנסים למקום תורה, לבית של צדיק, אפילו אם הקירות ישנים והרהיטים עתיקים, מרגישים את הקדשה השורה על המקום. יש אנשים המשקיעים את כל ימי חייהם בפי ובחיצוניות. למה הדבר דומה? לאדם הבא לקנות רכב ובדק את הגון החיצוני, את טיב הרפידים ועצוב הפנסיים, אבד לא מתעניין כלל באיכות המנוע והבצעים. שלמה המלך אומר: "תוכו רצוף אבכה", (שיר השירים ג' י'), פגיש לדרב תוך פנימי, ישנה גם משמעות לחיצוניות. אבד חיצוניות נאה פקלעצמה אינה שנה מאומה.

מספר על האר"י הקדוש, שפאשר היה קונה לולב וארבעת המינים, הוא לא היה מתמקח על המחיר, אלא פותח את ארנקו ואומר למוכר: "קח פמה שמגיע לך". וזאת מפני שהאר"י הבין מהו ערכה של מצוה. חז"ל אומרים: "שכר מצוה בהאי עלמא ליפא", (קדושין ל"ט ע"ב). פי כל אצרות העולם אינם מסיקים כדי לשלם לאדם על מצוה אחת ולו הקטנה ביותר. כל הבריא קלה אינה שנה את שכרה של מצוה אחת. והנה פאשר אדם נזקק לכלי מסים בעולם הזה, הוא מבקש לקנות את הכלי הכי משקלל והכי מתקדם. אבד מפני מה הוא לא מוכן להתמאץ כדי שגם המצוה שקדם תהיה

לפרטים:

03-9091313

בחור יקר! הצטרף אלינו לישיבת קרבנו

לחוויה רוחנית בתנאי פנימייה עם צוות חם ואוהב

(מיועד לגילאי 17 עד 25)

הכל לטובה

חיים באמונה

הרה"ג חיים זאיד שליט"א

אמורים לשלם למלונות, לנהגים, לאוכל וכד' להמשך כל המסע! כשראינו זאת אמרנו לכולם: "בואו נרקוד - הכל לטובה!" והקב"ה יראה לנו איך הכל מתהפך לטובה! בשבת קודש התפללנו בבית חב"ד ושם סיפרתי אחרי קבלת שבת את הסיפור שקרה לנו ושלמרות הכל כלנו חוקדים ושמחים. יהודי עשיר מפנמה שהיה שם בטיול התרגש מאוד ובמוצש"ק נתן לנו צ'ק של 10,000 אירו - כמעט כפול ממה שנגבב. כי הכל לטובה!

בשהותנו באיטליה היינו בוונציה ועלינו על מעברת בים שעושה סיבוב וטיול בין איים שם במקום. "מה רבו מעשיך ה'" - מדהים! תוך כדי הנסיעה במעברת צפינו בנוף, צילמנו תמונות מרהיבות ולא שמנו לב - כיס שלף את הארנק מכיסו של אחראי הקבוצה ונמלט מהמקום. בארנק היה למעלה מ-5,800 אירו (ששווים עשרות אלפי ש"ח) שבאמצעותם היינו

ושמואל בקוראי שמו פניני הפרשה

הרה"ג שמואל זר שליט"א

" כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם:"

הקב"ה מצווה את משה רבינו, "כי תשא את ראש...",

אפשר לומר, שהקב"ה אומר למשה רבינו, שהוא בחינת גדולי ישראל, להרים את ראשם של בני ישראל, לרומם אותם על ידי שמסבירים לבני ישראל את חשיבותם ומעלתם, וכמה כל מעשה של יהודי חשוב ומרוצה לפני בורא העולם.

יהודי שחי בצורה שהוא מרגיש נחות, שאינו שווה, לעולם אינו יוכל לעלות במעלות התורה והיראה, אדם חייב תמיד שיהיה לו שאיפות ויעדים שעל

ידם הוא יטפס מעלה מעלה.

בעבודת השם אין מצב סטטי, או שאדם עולה בתורה ויראת שמיים או שיורד חלילה, ורק על ידי שאיפות ואמונה עצמית בכלים שהקב"ה נתן לכל אחד ואחד מאתנו, ניתן להתקדם בעבודת השם. וזהו הפירוש "כי תשא את ראש", להרים את הראש ולהאמין שאני חשוב, שאני יכול, שאני יצליח...

כדברי רבי צדוק הכהן מלובלין זיע"א (צדקת הצדיק קנד) "קָשָׁם שְׁצָרֶיךָ אָדָם לְהֶאֱמִין בְּהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ - כִּי צָרֶיךָ אָמַר כִּי לְהֶאֱמִין בְּעַצְמוֹ". כלומר כמו שהאדם חייב להאמין בבורא יתברך, כך על האדם להאמין בכוחות שהקב"ה נתן לו שאתם הוא מסוגל לפעול ולהצליח בעולם.

להזמנות: 03-9091313

מלאכת בורר

מותר להוציא בשבת על ידי כף, קרום הנמצא על גבי חלב, ואין בזה משום בורר.

(חזו"ע ח"ד עמ' רלב - קיצור חזו"ע עמ' תנט - ילקו"י ח"ג עמ' שיא)

הראש לצ"ה הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

הלכה למעשה ברכה

הרה"ג אבנר קאווס שליט"א

מעצבת הרצון

למרות כל הדברים שהסברנו קודם, נשים רבות ששומעות את המשפט: 'אשה כשרה עושה את רצון בעלה', עדיין מרגישות קצת 'כאב בטן' וחוסר שקט. קשה להן עם זה והן אומרות בליבן: מה זאת אומרת 'אשה כשרה עושה רצון בעלה'? למה שהוא לא יעשה את רצוני?... זה נשמע לי קצת שוביניסטי... איפה השוויון? נרגיע את אותן נשים ונאמר להן שמעבר להבנה הבסיסית והפשטנית של דברי חז"ל, ישנה עוד הבנה ורובד עמוק יותר. נתבונן לרגע בעומק המשפט הנ"ל ונגלה שכתוב כאן משהו נוסף: 'אשה כשרה, עושה את רצון בעלה', זאת אומרת שהיא עושה לו את הרצון. היא המעצבת פ' נים של רצונות בעלה, והיא יכולה לשלוט בהם. על ידי עדינותה, נשיותה והקסם האישי שבה, היא יכולה לגרום לו שירצה 'להיות נחמד', שירצה 'לדבר יפה', שירצה 'להתעלות' וכו'. אף על פי שלמדנו שהבעל הוא הקפטן והמכוון, עדיין יש מקום לאשה להתערב ולהטות את הספינה למקום שהיא חפצה. לכל אשה יש חכמה וקסם אישי מיוחדים משלה. וכאשר היא רוצה משהו באמת, יש לה את הכח והיכולת להשיג את מבוקשה מבלי שבעלה ירגיש בכך, ואפילו אם הוא קצת מתנגד לכך. נא לדעת שמתחת למעטה הגברי הגדול והמאיים של הבעל נמצאת למעשה חבילת פלסטלינה, פינו. אתן יכולות לעצב אותו כפי שאתן רוצות, ולכוון אותו למקום שאתן רוצות. זאת ועוד, למדנו שהגבר הוא הקפטן שנמצא על הסיפון העליון. אם האשה תבוא אליו ותאמר: זוז מכאן, אתה לא יודע לנהוג... היא תפגע בכבודו, היא עלולה למצוא את עצמה מחוץ לספינה! אשה שחוטפת לבעלה את ההגה באופן קבוע, גורמת לו לאבד את הבטחון העצמי ואת כושר ההנהגה, עד שהוא הופך להיות בגדר של 'תפאורה' לבית. כלומר, יש כאן אבא אבל למעשה הוא לא דומיננטי. אשה שהיא 'גנרל' שעל פיה יישק כל דבר, מפסידה את הבעל שעליו היא כל כך רצתה להישען והיא למעשה סובלת מזה. היא לא צריכה 'לדחוף' את בעלה הצידה ולצעוק עליו שהוא לא מנהיג טוב, אלא לכוון אותו בעדינות. הוא הקפטן, והיא הסגנית שיושבת לידו. היא מחליטה לפנות ימינה, ומתחילה לפזם לעצמה: ימינה ימינננה ימיננה נה... ופתאום הוא צועק: ימינה!!! הוא חושב שהוא החליט, והוא לא הרגיש שאשתו כיוונה אותו. למחרת היא רוצה לנסוע שמאלה, אז היא מפזמת לעצמה מנגינה אחרת: שמאלה, שמאלה שמאלה, לה לה שמאלה... ואז הוא צועק: שמאלה!!! נו... מי כיוון את מי? היא עשתה לו את הרצון.

א. שכח והכניס משקים לתוך פיו בלי ברכה, בולעם, ואינו מברך עליהם ברכה ראשונה, וינהג כן אפילו אם אינו דחוק לשתות המשקה שהכניס לתוך פיו. ויהרהר הברכה בלבו בעוד המשקה בפיו. ואם שתה שיעור רביעיית בלי ברכה ראשונה, יברך לאחריה ברכת "בורא נפשות". ואם שותה עוד יברך ברכה ראשונה, ולא יסמוך על מה שהרהר הברכה בלבו. ויאמר: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ויברך. ואם הכניס אוכלים לתוך פיו בלי ברכה, אם הוא דבר שאינו נמאס אם יפלטנו, יפלטנו ויברך עליו, שאינו יכול לברך כשפיו מלא באיזה מאכל. ואם הוא דבר שנמאס, מסלקו לצד אחר בפיו ומברך.

ב. לכתחלה טוב ונכון להסיר את הפירורין מתוך פיו בעת הברכה, כדי שלא יגמגם בברכה, וכן אם יש בפיו ריבוי רוק, נכון שיבלענו קודם שיברך.

ג. מותר לברך כאשר בפיו מונחות שיניים תותבות, ואין בזה חשש משום "ימלא פי תהלתך".

ד. מי שאכל בשר, ובתוך שש שעות מאכילת הבשר טעה ובירך ברכת הנהנין על מאכלי חלב, יטעם מעט, כדי שלא תהיה ברכתו לבטלה. והוא הדין במי שטעה ובירך על בשר אחר ראש חודש אב, או שטעה ובירך על מאכל או משקה בתעניות צבור [חוץ מיום הכפורים], או במוצאי שבת ויום טוב קודם שהבדיל, או דבר מאכל או משקה קודם הקידוש, או על מאכל [או שאר משקים לבד מתה וקפה ומים] קודם תפלת שחרית, בכל אלה יטעם מעט כדי שלא תהיה ברכתו לבטלה. וכן אם קיבל עליו תענית שלא בלשון נדר. אבל אם טעה ובירך על מאכלות אסורות, כמו נבילה וטריפה, וכדומה, אפילו באיסורי דרבנן כמו בישולי גויים, לא יטעם כלל, ויאמר "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". וכן אם קיבל עליו תענית בלשון "נדר", ושכח ובירך על איזה מאכל, או בצום יום הכפורים, לא יטעם, ויאמר ברוך שם וגו'.

הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

לכבוד הרב, אני נוהג ללמוד בבוקר עם תפילין, ולפעמים אני נחוץ ללכת לשירותים, ואני חולץ אותם, העירו לי שאסור מיד. יש מקום לחשוש?

אתה שואל מצד קדושת התפילין והארתם, כיוון שזה צורך גדול כי אסור להשהות נקביו משום "בל תשקצו", מותר לך. ואגב אבוא העיר'ה ששבת קודש אחת בלומדי עם נכדי הרב"ץ עטיה יצ"ו בהלכות תפילין, הראני בדברי רבנו חיים פלאג"י זיע"א שכתב בכף החיים שלו, סימן י אות ט"ל. "אם חלץ תפילין שלו, ותיכף הוצרך ליכנס לבית הכסא, לא יגלה זרועו שם, די שסימן היכר ורישומן ניכר וקדושתם עליו, הגם דמים הדין ליכא קפיידא, מהיות טוב מכסה הזרוע צנוע ומעלי". ויש לו סמך מדברי רבנו הארי"י ז"ל בשער הכוונות שכתב עד שלש שעות יש הארה מהתפילין על האדם. ובוודאי שמותר ללכת לשירותים אלא יתנהג בצניעות.

תמיד רצית להיות בקי בהלכה?
ספר מלאכת יוסף - ישדרג לכם את שולחן השבת!
לחצונית חינם: 03-9091313

מה רבי מאיר בא לחדש לנו? שצריך להסתפק במועט? לא דווקא. נכון שבין היתר רצה רבי מאיר ללמד אותנו על מידת ההסתפקות כשמדובר בצרכים גשמיים, אך הוא מוסיף שאדם בעל אמצעים צריך להכיר בעושר שחננו הבורא, ולמצוא נחת רוח באותו עושר! בקיצור, תרגיע. הרי זה ממש אבסורד. אדם יכול להיות מיליונר, עם סכום כספי בן שבע ספרות בבנק, והוא עדיין ירגיש שהוא במינוס!

יום אחד עמדתי אחרי מישהו בתור לכספומט. הוא משך חמישים שקלים, הוציא את הפתקית, זרק אותה על הרצפה כלאחר יד והמשיך בדרכו מבלי להסתכל לאחור. תהיתי האם מצבו כל כך גרוע עד שאפילו אינו מעז לבדוק את היתרה? סקרנותי גברה עליי, הרמתי את הפתקית והסתכלתי על הרשום בה. ידיי החלו לרעוד. היתרה הרשומה בחשבון ה'עובר ושבי' שלו הייתה מעל מ-ל-י-ו-ן שקלים!!! רצייתי למסגר את הפתק ולשמור אותו לדורי דורות!

אז הבנתי את דברי המשנה "איזהו עשיר?" - זה שיש לו מיליון שקלים ב'עובר ושבי' אבל מוציא רק חמישים!

מחכימים ברמה

הרה"ג אליהו חי אביטן שליט"א

שאלה: מהו המקום הכי מעולה לקבלת תפילות בכלל ובקברות הצדיקים בפרט ומדוע?

תשובה: המקום הגבוה ביותר לקבלת התפלות, יש שכתבו שהוא הכותל המערבי עליו נאמר והיו עיני ולבי שם כל הימים. שם נברא גופו של אדם הראשון ועפרו גובל, שם עקד אברהם אבינו את יצחק בנו. שם בנה שלמה את הבית הראשון וביקש כי כל תפלה שיתפלל כל אדם בעולם שם תתקבל, ועם ישראל לדורותיו התפללו בו, או שכיוונו פניהם בתפלה לשם כי הוא שער השמים לקבלת התפלות. ומבחינת קברי צדיקים המקום הראשון במעלה הוא קברי אבות שבחרון מקום מערת המכפלה, השער לגן עדן מקום עלית הנשמות, עם קבר רחל היא השכינה בעצמה המעלה את תפלות בניה אהוביה עם ישראל עם הקודש וכל תפלה הנאמרת על כל קבר צדיק בכל העולם סלו תעלה דרך מערת המכפלה כדאיתא בזהר בפרשת תרומה - וביקרהל.

תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

שבועות וביום שישי בשעה טובה ומוצלחת נולדו לנו תאומות פגיות אך בריאות ושלמות. תודה רבה שהרב היה שליח טוב בשבילנו.

המוסר שמאחרי המילים: איזהו עשיר?

"איזהו עשיר? השמח בחלקו" (משנה אבות ד, א) ומשיב רבי מאיר על אותה שאלה (מסכת שבת כה) "איזהו עשיר? כל שיש לו נחת רוח בעושרו!" מסופר על עשיר אחד שהיה מפוצץ בכסף... היה לו נכסים בכל העולם... אך כבר אמרו חכמינו בפרקי אבות... מרבה נכסים מרבה דאגה! הנכס הופך לנאחס! לא היה לו יום ולא לילה... במקום לשמוח עם כל העושר שה' נתן לו, הוא היה הבנאדם הכי אומלל עצוב ומסכן עלי אדמות! ומה שהרגיז אותו עוד יותר שהיה לו שכן עני מרוד... בקושי היה לו מה לאכול בבית והוא כל היום היה הולך שמח ומאושר... אותו עשיר לו הבין איך הכל כך שמח?! אין לו כלום גר בצריף!!! הוא קינא בו מאוד... יום אחד הוא החליט שהוא מפרגן לאותו עני והחליט לתת לו מזוודה מלאה בכסף מתנה! שסוף סוף יוכל להגשים את כל משאלותיו ושלא יהיה חסר לו כלום יותר! העני לא הבין מה נפל עליו לקח את המזוודה ושם אותה בארון... הגיע הלילה והוא לא יכל להרדם... הוא כל כך פחד שיבוא אליו גנבים... וכך היה עוד יום ועוד יום והוא כבר לא היה נראה יותר שמח כבעבר... לקח את המזוודה והחזיר אותה לעשיר...

אליבא דהלכתא

פינה חדשה

מתוך שו"ת אליבא דהילכתא ד"ח

הרה"ג בנימין חותה שליט"א

שאלה: מהו טעם המנהג שאצל חלק מהמרוקאים ועוד עדות שאומרים היתומים לאחר התפילה חצי קדיש?

תשובה: כיון שיש קטנים פחות מגיל מצוות שצריכים לומר קדיש ואינם יכולים לומר הקדיש שלפני עלינו לשבח לבדם כיון שאינם יכולים לומר ברכו את ה' המבורך מחמת שאינם יכולים להוציא ידי חובה את הרבים לכן תיקנו שיאמרו חצי קדיש לאחר התפילה.

שאלה: האם מותר לומר קדיש או משניות ליד קבר של נפטר ומדוע העולם נוהגים להקל בזה?

תשובה: מותר לומר קדיש או משניות ליד קבר של נפטר וכן המנהג ועיין בביאורים טעם הדבר.

סיפורי ישועות

עשינו פדיון נפש למעוברת שהייתה בהריון בסיכון גבוה בהריון תאומים. תששנו מאוד לילודת ולעוברים. וברוך השם עבדנו שלושה